Ο Νοέμβρης ανήκει σε όλους, ο Δεκέμβρης σε κανέναν

Είναι ίσως τετριμμένο να λέμε κάθε φορά ότι ο Δεκέμβρης σήμερα είναι πιο επίκαιρος από ποτέ. Όμως σήμερα πράγματι μπορούμε να πούμε ότι ισχύει, βλέποντας την φιλελεύθερη αστική δημοκρατία, χρησιμοποιώντας ως δικαιολογία την κατάσταση εκτάκτου ανάγκης της πανδημίας, να καταφεύγει σε ένα ανερυθρίαστα αυταρχικό καθεστώς διακυβέρνησης. Η ΕΛΑΣ, που για χρόνια γκρίνιαζε πως τάχα μου οι κυβερνήσεις δεν της «έλυναν τα χέρια», επιτέλους βρήκε ευήκοα ώτα και μια κυβέρνηση πρόθυμη να την αφήσει ανεξέλεγκτη να προσάγει, να συλλαμβάνει ή να χτυπάει κατά το δοκούν – το αν έχεις δικαίωμα να κυκλοφορείς εν τέλει επαφίεται στο ευέξαπτο όργανο που θα συναντήσεις στον δρόμο και σε κανένα δικαιολογητικό μετακίνησης. Το αίτημα ενάντια στην αστυνομική αυθαιρεσία αρχικά και στην ίδια την κρατική καταστολή ευρύτερα παραμένει. **Μην ξεχνάμε πως πάνω απ' όλα το Δεκέμβρης ήταν ένας αντικρατικός αγώνας.**

Ο Δεκέμβρης είναι επίκαιρος γιατί ήταν ο αγώνας της ζωής ενάντια στον θάνατο. Πόσο μάλλον σε μία εποχή που οι ανακοινώσεις με αριθμούς αρρώστων και νεκρών είναι απλά μια καθημερινότητα και η κυβέρνηση προσπαθώντας να κρύψει άγαρμπα και χυδαία την παντελή της αδιαφορία της για την κοινωνία πανηγυρίζει με στατιστικές και δημιουργικές ασάφειες. Γιατί εδώ έχουμε λιγότερους νεκρούς από όσους έχει η παραδίπλα χώρα. Λες και ο πόνος του να χάνεις έναν δικό σου άνθρωπο είναι μικρότερος έτσι. Όμως η κυβέρνηση μπορεί να ενδιαφέρεται για πολλά πράγματα, όπως να διατηρήσει την θέση της ή να βρει κάποιον νέο κι ευφάνταστο τρόπο να χρηματοδοτήσει με ζεστό κρατικό χρήμα κάποιον κουμπάρο entrepreneur, σίγουρα όμως δεν ενδιαφέρεται για τους ανθρώπους και αν αυτοί θα ζήσουν, στο σημείο που αυτό δεν δημιουργεί πρόβλημα στην ύπαρξη της. Ας θυμόμαστε λοιπόν αυτό που έδειξε ο Δεκέμβρης: τα κράτη δολοφονούν είτε με σφαίρες, είτε από εγκληματική ανευθυνότητα.

Την ίδια στιγμή που το ήδη διαλυμένο από την οικονομική κρίση ΕΣΥ καταρρέει υπό το βάρος της πανδημίας, ελλείψει προσωπικού και υλικών μέσων η κυβέρνηση θεωρεί σημαντικότερο να ενισχύσει τις δυνάμεις καταστολής, με αθρόες προσλήψεις ειδικών φρουρών. Ενώ χιλιάδες εργαζόμενοι στοιβάζονται στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, μετατρέποντάς τα σε εστίες υπερμετάδοσης του κορωνοϊού, η Νέα Δημοκρατία αρνείται πεισματικά να δώσει έστω κι ένα ευρώ για την αγορά λεωφορείων, προτιμώντας να δώσει δισεκατομμύρια σε στρατιωτικούς εξοπλισμούς. Εκατομμύρια σπαταλούνται σε ανοησίες όπως «Μεγάλος Περίπατος» και τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, που φυσικά φροντίζουν για την επικοινωνιακή θωράκιση της κυβέρνησης των Άριστων.

> *Η αμφισβήτηση του κράτους όπως προβλήθηκε στην εξέγερση του Δεκέμβρη όχι μόνο είναι επίκαιρη, αλλά ίσως είναι ταιριάζει ακόμη καλύτερα στις ημέρες μας. Γιατί πρέπει επιτέλους να γίνει αντιληπτό πως το κράτος μπορεί να έχει πολλές έγνοιες, αλλά καμία από αυτές δεν αφορά πραγματικά τους πολίτες του.*

Σε μία περίοδο παρατεταμένης ύφεσης των κοινωνικών κινημάτων, ο Δεκέμβρης μπορεί να δώσει και πάλι την ώθηση εκείνη που δόθηκε και στο τόσο μακρινό φαινομενικά 2008. Τότε που μια ολόκληρη γενιά νέων ανθρώπων πολιτικοποιήθηκε αντικρίζοντας το πιο ωμό πρόσωπο της κρατικής καταστολής. Τότε που δομές αλληλεγγύης και φορείς πολιτικοποίησης από-τα-κάτω και μακριά από τις κομματικές γραφειοκρατίες, εμφανίστηκαν σε όλη την χώρα, με λαμπρότερο το παράδειγμα του Μικρόπολις στην Θεσσαλονίκη.

Ας πάρουμε δύναμη από τις διαδηλωσεις στις ΗΠΑ για την δολοφονία του George Floyd, στην Πολωνία ενάντια στην απαγόρευση των εκτρώσεων και αυτές τις μέρες στην Γαλλία ενάντια στο νομοσχέδιο για την απαγόρευση βιντεοσκόπησης των μπάτσων και θα αναγνωρίσουμε την συλλογική μας δύναμη. Η γενιά του Δεκέμβρη είναι εδώ και είναι στο δικό της χέρι μαζί με την υπόλοιπη κοινωνία να διαλύσει από τα θεμέλια την κανονικότητα που πάει να επιβάλει η Νέα Δημοκρατία, με τελικό πάντα στόχο

να διανύσουμε την απόσταση μεταξύ αυτού που υπάρχει με αυτού που μπορεί να υπάρξει για να φτιάξουμε μαζί έναν κόσμο ελεύθερο.

Συντακτική Ομάδα Βαβυλωνίας